

Таким чином, психологічні аспекти є не менш важливими, ніж фінансові та стратегічні аспекти, при формуванні кадрової потенціалу. Врахування цих аспектів дозволить компанії зберегти талановитих та мотивованих працівників, що в свою чергу допоможе досягти поставлених цілей та успіхів на ринку.

Список використаних джерел

1. *Управління персоналом в умовах цифрової економіки [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://surl.li/gxzvw>*
2. *Шубалий О.М., Рудь Н.Т., Гордійчук А.І. Управління персоналом: Підручник, 2018. - 406с.*
3. *Щокін Г.В. Як ефективно управляти людьми: психологія кадрового менеджменту. Науково-практичний посібник. - К: МАУП, 1999. - 400 с.*
4. *Стратегії управління персоналом підприємства [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://surl.li/gdouc>*
5. *Розроблення та реалізація кадрової стратегії підприємства [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://ftplec.nlu.edu.ua/>*

УДК 351.83

Ширяєва Л.В.

*доктор економічних наук, професор,
професор кафедри економіки і фінансів
Одеський національний морський університет*

Бібік Д.В.

*здобувач вищої освіти
Національний університет «Одеська Політехніка»*

ПІДХОДИ ДО ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЇ ОПТИМІЗАЦІЇ ЗАЙНЯТОСТІ У КОНТЕКСТІ ЛЮДСЬКОГО РОЗВИТКУ

Світова економічна практика свідчить, що забезпечення поголовної зайнятості та одночасне підвищення економічної ефективності суспільного виробництва в сучасних умовах важко досягне, скоріше неможливе. Це пояснюється тим, що головний фактор економічного зростання – науково-технологічна революція – виступає одночасно і головним фактором виникнення безробіття.

Економічна ефективна реалізація досягнень НТР неможлива без абсолютного вивільнення робочої сили. При цьому скорочення

зайнятості відбувається не тільки при техніко-технологічному оновленні діючих робочих місць, а й при новому капітальному будівництві. Останнє здійснюється в умовах НТР на новій технологічній основі, що забезпечує скорочення зайнятості та питомих здешевлення виробництва. Істотний вплив на зайнятість надають структурні зміни в економіці, що також є наслідком впливу НТР.

Зарубіжний і вітчизняний досвід свідчить про те, що немає загальних рецептів, постійно діючих засобів політики зайнятості. Вона варіюється від країни до країни в залежності від особливостей соціально-економічного і політичного устрою, культурних традицій, модифікується зі зміною ситуації в економіці і на ринку праці.

При всіх відмінностях між країнами, що стосуються не тільки конкретних методів державного втручання, а й ключових принципів, на яких воно будується, було б нерозумно ігнорувати накопичений ними – нерідко ціною проб і помилок – досвід, тим більше що в міру трансформації України до повноцінної ринкової економіки спектр подібних з країнами Заходу проблем стає все ширше.

Головною метою сучасної політики зайнятості розвинених країн стає підвищення зайнятості всього населення шляхом виявлення невикористовуваних здібностей, залучення сукупної робочої сили в більш ефективну і всеохоплюючу систему праці [1, с. 437-439]. При цьому заохочується, а не обмежується доступ нових категорій працездатного населення на ринок праці. Вихідним пунктом такого підходу служить визнання того, що проблема ефективної зайнятості не може вирішуватися ізольовано, що вона є частиною загальної проблеми активізації і розвитку «людського капіталу», підвищення його продуктивної сили. Більш продуктивна економіка збільшує попит на робочу силу, оскільки при цьому збільшується виробництво, знижується вартість продукції, що створює умови для розширення збуту.

У політиці зайнятості курс береться на мобілізацію всіх людських потенцій суспільства, усунення всіх перешкод до участі в економічному житті, в тому числі і в нестандартних формах (часткова, тимчасова зайнятість, самозайнятість, надомництво). Це вимагає значного підвищення і поліпшення загальноосвітньої та кваліфікаційної підготовки (особливо з огляду на наявні диспропорції на ринку праці), перетворення їх в постійний процес – підвищення всебічної мобільності робочої сили, її здатності пристосовуватися до змін.

Творення вільного ринку праці – найважливіший елемент трансформації до ринкової економіки, умова зростання її ефективності [2, с. 52]. Однак український ринок праці робить лише перші кроки на шляху звільнення від утруднюючи його кайданів. Він носить трансформаційний характер, зберігаючи багато рис, успадковані від адміністративно-командної системи. На стані ринку праці відображаються кризові явища, пережиті країною, а також непослідовність реформування економіки.

Зберігають свій вплив на ринку праці адміністративні обмеження мобільності робочої сили та державний монополізм. Не отримали достатнього розвитку і інфраструктура ринку праці, система інформації, банки даних, біржі праці та незалежні органи представництва працівників. У той же час на процеси відтворення робочої сили починають впливати і ринкові фактори. В результаті роздержавлення, приватизації і переміщення робочої сили, хоча і повільно, але зростає питома вага зайнятих в недержавному секторі економіки. На відносну величину оплати праці окремих категорій трудящих впливають попит і пропозиція.

Першорядне значення в цих умовах набувають активізація і вдосконалення політики зайнятості [3, с. 412-413]. Відчувається нагальна необхідність вироблення і здійснення активної і комплексної стратегії оптимізації зайнятості в контексті людського розвитку. Особливої значущості набувають і такі проблеми, як вибір засобів і механізмів регулювання зайнятості, співвідношення державної та приватної ініціативи, стимулювання ділової активності. Перед політикою регулювання ринку праці стоять і такі важливі цілі, як збереження і збільшення професійно-кваліфікаційного потенціалу, сприяння зростанню оплати праці, що відповідає його результатам, підвищення гнучкості робочої сили і її пристосовності до структурних зрушень, посилення трудової мотивації і налагодження механізму соціального партнерства.

Список використаних джерел

1. Долан Э.Дж., Линдсей Д. Рынок: микроэкономическая модель. Пер. с англ. Туран: Бишкек: 1996. 496 с.
2. Захарченко В.І., Меркулов М.М., Сорока Л.М. Вступ до ринкової економіки трансформаційного типу: навчальний посібник. Одеса: Гельветика, 2019. 184 с.
3. Стиглиц Дж. Великое разделение. Неравенство в обществе, или что делать оставшимся 99% населения. URL: <http://surl.li/gyafq>